HOTĂRÂRE Nr. 1134/2010 din 10 noiembrie 2010
pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice

Act de bază
Hotărârea Guvernului nr. 1134/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2010

Acte modificatoare
Hotărârea Guvernului nr. 1197/2022

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. IV alin. (2) din Legea nr. 66/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1
Se aprobă Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice, republicată, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.
ART. 2
La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 833/1998 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 27 noiembrie 1998.

ANEXĂ

REGULAMENT
de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

ART. 1
Definiţii
În sensul prezentului regulament, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:
a) lege - Legea nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice, republicată;

b) regulament - Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice, republicată;

c) BOPI - Buletinul Oficial de Proprietate Industrială pe suport hârtie sau electronic, publicat şi pe pagina web a OSIM - www.osim.ro;

d) OMPI - Organizaţia Mondială de Proprietate Intelectuală;

e) Gazeta OMPI - publicaţia oficială OMPI privind mărcile înregistrate pe cale internaţională;

f) EUIPO - Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală;

g) Clasificarea de la Viena - clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Viena care instituie clasificarea internaţională a elementelor figurative ale mărcilor, întocmit la Viena la 12 iunie 1973 şi modificat la 1 octombrie 1985, şi la care România a aderat prin Legea nr. 3/1998 pentru aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internaţională în domeniul proprietăţii industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 14 ianuarie 1998;

h) regulament comun - Regulamentul de aplicare a Aranjamentului de la Madrid, ratificat de România prin Decretul nr. 1.176/1968, şi a Protocolului referitor la aranjament privind înregistrarea internaţională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, ratificat de România prin Legea nr. 5/1998 pentru ratificarea Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internaţională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 15 ianuarie 1998;

i) persoană interesată - orice persoană care are un interes legitim legat de o cerere de înregistrare a mărcii sau de o marcă înregistrată şi ale cărei interese ar putea fi prejudiciate;

j) oponent - persoana care formulează o opoziţie, în temeiul dispoziţiilor art. 26 alin. (1) din lege;

k) contestator - persoana care formulează o contestaţie, în temeiul dispoziţiilor art. 97 din lege.

ART. 2

Aria de aplicare a legii

(1) Legea este aplicabilă tuturor mărcilor individuale, colective sau de certificare, fie că sunt mărci de produse sau de servicii.

(2) Indicaţiile geografice ale produselor sunt protejate în România conform dispoziţiilor legii, reglementărilor comunitare şi convenţiilor internaţionale la care România este parte.

ART. 3 Abrogat

ART. 4 Abrogat

ART. 5

Limba oficială

Cererile de înregistrare a mărcilor şi indicaţiilor geografice şi orice alte cereri cu privire la mărcile şi indicaţiile geografice depuse spre înregistrare sau înregistrate, precum şi întreaga corespondenţă referitoare la acestea vor fi depuse la OSIM în limba română.

ART. 6

Reprezentarea prin mandatar

(1) Solicitantul, titularul sau orice persoană interesată poate fi reprezentat(ă) în procedurile în faţa OSIM printr-un mandatar autorizat, cu domiciliul sau sediul în România.

(2) Dacă solicitantul, titularul sau persoana interesată nu este reprezentat(ă) de un mandatar şi nici nu are domiciliul, sediul sau vreo unitate industrială sau comercială efectivă şi funcţională pe teritoriul României, trebuie să îşi aleagă o adresă de corespondenţă în România, pe care o comunică la OSIM, în scopul efectuării oricăror proceduri în faţa OSIM. Modificarea adresei de corespondenţă prin menţionarea unei noi adrese sau renunţarea la adresa de corespondenţă se face numai după achitarea taxei prevăzute de lege pentru modificări în situaţia juridică a mărcii.

(3) Solicitantul, titularul sau persoana interesată, care nu are nici domiciliul, nici sediul şi nici o unitate industrială sau comercială efectivă şi funcţională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spaţiul Economic European, va fi reprezentat în mod obligatoriu, prin mandatar autorizat, cu excepţia procedurii de depunere a unei cereri.

(4) Desemnarea mandatarului se face printr-o comunicare scrisă la OSIM, denumită procură, care va conţine numele şi semnătura solicitantului, titularului mărcii sau persoanei interesate, după caz, întinderea mandatului, data acordării şi durata acestuia; desemnarea mandatarului după depunerea cererii de marcă atât pe cale naţională, cât şi pe cale internaţională se face cu achitarea taxei legale.

(5) Procura se va putea referi la una sau mai multe cereri de înregistrare ori mărci înregistrate sau la toate cererile de înregistrare ori la toate mărcile înregistrate, existente sau viitoare, ale persoanei care a dat mandatul.

(6) Când o procură generală a fost dată conform alin. (5), comunicarea la OSIM a unui exemplar va fi suficientă, sub condiţia ca mandatarul să indice în fiecare cerere ulterioară procura în baza căreia acţionează.

(7) Orice act solicitat prin mandatar cu privire la renunţarea la o cerere de înregistrare a unei mărci, de retragere a unei mărci, precum şi orice cerere vizând un transfer de drepturi cu privire la o marcă vor putea fi făcute numai pe baza unui mandat special, care să menţioneze expres actul renunţării, retragerii ori al transmiterii.

(8) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a unei mărci este reprezentat prin mandatar, acesta poate semna cererea pe baza procurii date de solicitant.

(9) Orice corespondenţă privind o cerere de înregistrare a mărcii sau o marcă înregistrată transmisă în numele solicitantului sau titularului nu are efect în lipsa procurii de reprezentare. Dacă procura nu este depusă într-un termen de cel mult 2 luni, procedurile continuă cu solicitantul sau titularul, după caz. Actul procedural efectuat în lipsa procurii de reprezentare în numele solicitantului sau titularului este considerat nerealizat în cazul în care nu este confirmat de către persoana reprezentată în termen de 10 zile de la primirea notificării din partea OSIM în acest sens.

(10) Solicitantul, titularul sau persoana interesată nu poate avea decât un mandatar. Dacă mai multe persoane sunt indicate în procura de reprezentare, numai cea indicată pe primul loc este considerată mandatar.

(11) Când OSIM constată că un mandatar a fost desemnat pentru o cerere de înregistrare a unei mărci sau pentru o marcă înregistrată înscrie în Registrul mărcilor menţiunea că solicitantul ori titularul are mandatar, precum şi numele ori denumirea şi adresa sau sediul mandatarului.

(12) Orice înscriere cu privire la desemnarea unui mandatar conform alin. (11) este radiată, dacă radierea este cerută printr-o comunicare scrisă semnată de solicitant, titular sau mandatar.

(13) Înscrierea mandatarului este radiată din oficiu de către OSIM când un nou mandatar este desemnat sau în cazul în care o schimbare de titular a fost înscrisă fără ca noul titular să îşi desemneze un mandatar.

(14) Radierea înscrierii mandatarului produce efect de la data la care OSIM a primit comunicarea de solicitare a radierii conform alin. (12) sau, după caz, de la data la care OSIM a radiat din oficiu înscrierea mandatarului, potrivit alin. (13).

ART. 7

Pluralitatea de solicitanţi sau titulari

(1) Când mai multe persoane sunt solicitanţi sau titulari ai unei mărci, aceştia vor desemna unul dintre solicitanţi sau titulari pentru corespondenţă cu OSIM; în caz contrar, OSIM va purta corespondenţă cu prima persoană indicată în cererea de înregistrare a mărcii.

(2) În cazul pluralităţii de solicitanţi sau titulari ai unei cereri de înregistrare de marcă sau ai unei mărci înregistrate, reprezentarea se poate face printr-un singur mandatar desemnat.

ART. 8

Termene

(1) Termenele stabilite pe zile cuprind zile calendaristice şi nu includ nici ziua când a început şi nici ziua când s-a împlinit termenul. Termenele stabilite pe luni se împlinesc în ziua lunii corespunzătoare zilei de plecare.

(2) Termenul care, începând la 29, 30, 31 ale lunii, se împlineşte într-o lună care nu are asemenea zi, se va socoti împlinit în prima zi a lunii următoare. Termenul care se împlineşte într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare.

(3) Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, înţelegându-se prin aceasta data la care actul emis de OSIM a fost primit de solicitant, titular, persoana interesată sau mandatar, după caz. Confirmarea primirii actului se face prin orice menţiune din partea destinatarului care atestă în mod explicit data primirii actului de către acesta.

(4) Actele de procedură, trimise prin poştă la OSIM, se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate la oficiul poştal înainte de împlinirea termenului.

(5) Abrogat

(6) Neîndeplinirea actelor de procedură în termen nu atrage sancţiunile prevăzute de lege şi de prezentul regulament, dacă solicitantul dovedeşte că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voinţa lui şi dacă îndeplineşte procedura într-un termen de două luni de la încetarea cauzei, dar nu mai mult de un an de la data la care procedura trebuia îndeplinită.

(7) Solicitantul sau titularul care fără intenţie nu a respectat un termen în procedurile în faţa oficiului poate fi repus în situaţia anterioară, dacă dovedeşte că a depus toate diligenţele pentru ca procedura în faţa OSIM să fie îndeplinită în termenele legale, dar s-a aflat într-un caz fortuit, în termen de două luni de la încetarea cauzei care a împiedicat respectarea procedurii, dar nu mai mult de un an de la termenul nerespectat.

(8) Pentru aplicarea dispoziţiilor alin. (7) nerespectarea termenului trebuie să fie un fapt al părţii în procedura în faţa OSIM şi nu un fapt al reprezentantului.

(9) Dispoziţiile alin. (7) nu sunt aplicabile cu privire la:

a) termenul de invocare a priorităţii conform art. 14 alin. (1) din lege;

b) termenul pentru formularea unei observaţii sau opoziţii;

c) termenul pentru formularea unei contestaţii la Comisia de contestaţii.

ART. 9

Semnătura

(1) Când un document nu a fost semnat de solicitant, titular, persoana interesată sau mandatar, după caz, data la care documentul a fost prezentat la OSIM este recunoscută cu condiţia ca acesta să fie semnat ulterior în termen de maximum 30 de zile.

(2) În cazul în care este utilizată comunicarea prin mijloace electronice, condiţiile tehnice privind transmiterea documentelor prin mijloace electronice se stabilesc potrivit instrucţiunilor aprobate de directorul general al OSIM.

CAPITOLUL II

Cererea de înregistrare a unei mărci

ART. 10

Prezentarea şi conţinutul cererii

(1) Cererea de înregistrare a mărcii se întocmeşte într-un singur exemplar, pe un formular-tip pus la dispoziţie pe pagina de internet a OSIM - www.osim.ro.

(2) Cererea trebuie să conţină următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;

b) dacă cererea are ca scop înregistrarea unei mărci colective în temeiul art. 62 din lege sau, după caz, înregistrarea unei mărci de certificare în temeiul art. 68 din lege, o menţiune expresă în acest sens;

c) numele şi prenumele sau denumirea, precum şi adresa ori sediul solicitantului;

d) când solicitantul este cetăţean străin, denumirea statului căruia acesta îi aparţine, denumirea statului în care solicitantul îşi are domiciliul sau, după caz, denumirea statului în care solicitantul are o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;

e) când solicitantul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum şi denumirea statului a cărui legislaţie îi guvernează statutul organic;

f) când solicitantul are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

g) în cazul în care se revendică, conform art. 12 alin. (2) din lege, o prioritate dintr-o cerere anterioară, o declaraţie de invocare a dreptului de prioritate, cu indicarea statului în care a fost depusă şi a datei şi numărului primului depozit;

h) în cazul în care se revendică, conform art. 13 alin. (1) din lege, o prioritate rezultând din prezentarea produselor sau serviciilor într-o expoziţie, o declaraţie de invocare a priorităţii de expoziţie, cu indicarea locului şi a denumirii expoziţiei, precum şi a datei introducerii produselor sau serviciilor în expoziţie;

i) o reprezentare a mărcii, în conformitate cu art. 10^1 din prezentul regulament;

j) lista produselor şi serviciilor pentru care este solicitată înregistrarea mărcii, în conformitate cu art. 10 din lege;

k) semnătura solicitantului ori a mandatarului său, după caz.

(3) Cererea de înregistrare a mărcii va fi însoţită de dovada de plată a taxelor de depunere şi de publicare a acesteia, care se examinează potrivit art. 18 din lege.

(4) Documentele de plată a taxelor legale trebuie să conţină indicarea numărului de depozit sau a numărului de înregistrare a mărcii, precum şi a procedurii pentru care se achită taxa; în caz contrar, documentele de plată nu sunt luate în considerare.

(5) Cererea de înregistrare a mărcii va fi completată suplimentar cu următoarele documente, după caz:

a) când solicitantul a declarat că doreşte să beneficieze, conform art. 12 alin. (2) din lege, de prioritatea unei cereri anterioare, un document care să certifice data constituirii primului depozit al mărcii, eliberat de o altă administraţie naţională, însoţit de traducerea conformă cu originalul, în limba română;

b) când solicitantul a declarat că doreşte să beneficieze, conform art. 13 alin. (1) din lege, de o prioritate de expoziţie ca urmare a expunerii mărcii într-o expoziţie oficial recunoscută, se va depune un document care să ateste că marca a fost aplicată la produsele sau serviciile prezentate în expoziţie şi care să menţioneze data introducerii acestora în expoziţie, eliberat de organizatorul expoziţiei, însoţit de traducerea documentului în limba română;

c) procura de reprezentare a solicitantului în faţa OSIM, întocmită în limba română sau însoţită de traducerea acesteia în limba română;

d) regulamentul de folosire a mărcii colective;

e) regulamentul de folosire a mărcii de certificare;

f) documentul din care să rezulte exercitarea legală a activităţii de certificare sau dovada înregistrării mărcii de certificare în ţara de origine.

(6) În aplicarea alin. (5) lit. b), solicitantul va depune certificatul de prioritate de expoziţie sau un document echivalent, care va conţine cel puţin următoarele informaţii:

a) denumirea manifestării expoziţionale la care s-a participat;

b) locul şi perioada desfăşurării expoziţiei;

c) organizatorul expoziţiei, datele de identificare ale acestuia şi semnătura;

d) lista de produse şi/sau servicii care s-au prezentat publicului sub marca respectivă, precum şi momentul introducerii acesteia în expoziţie;

e) numele şi semnătura persoanei autorizate din partea organizatorului care certifică autenticitatea documentului;

f) data eliberării certificatului sau documentului.

(7) Cererea poate include şi o declaraţie a solicitantului că semnul a dobândit caracter distinctiv prin utilizare, în sensul prevăzut de art. 5 alin. (2) din lege, precum şi dovezi în acest sens.

ART. 10^1

Reprezentarea mărcii

(1) Marca trebuie să fie reprezentată într-o formă corespunzătoare cu ajutorul tehnologiei general disponibile, astfel încât aceasta să poată fi reprodusă în Registrul mărcilor într-un mod clar, precis, autonom, uşor accesibil, inteligibil, durabil şi obiectiv şi să permită autorităţilor competente şi publicului să stabilească cu claritate şi cu precizie obiectul protecţiei conferite titularului.

(2) În funcţie de tipul mărcii solicitate, reprezentarea trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) în cazul unei mărci verbale, compusă exclusiv din cuvinte sau din litere, cifre, alte caractere tipografice standard sau o combinaţie a acestora, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnului în caractere standard, fără nicio reprezentare grafică sau culoare;

b) în cazul unei mărci figurative, pentru care se utilizează caractere, o stilizare sau o dispunere nestandardizată ori o reprezentare grafică sau o culoare, inclusiv mărci care constau exclusiv în elemente figurative sau într-o combinaţie de elemente verbale şi figurative, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnului care indică toate elementele şi, dacă este cazul, culorile sale;

c) în cazul unei mărci tridimensionale, compusă dintr-o formă tridimensională sau extinse la o astfel de formă, inclusiv containerele, ambalajele, produsul în sine sau aspectul acestora, marca este reprezentată prin depunerea fie a unei reproduceri grafice a formei, inclusiv a unei imagini generate de calculator, fie a unei reproduceri fotografice. Reproducerea grafică sau fotografică poate conţine până la şase moduri de vizualizare diferite;

d) în cazul unei mărci de poziţionare, care constă în modul specific în care marca este amplasată sau aplicată pe produse, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care identifică în mod corespunzător poziţia şi dimensiunea mărcii sau proporţia acesteia faţă de produsele relevante. Elementele care nu fac parte din obiectul înregistrării sunt indicate vizual, de preferinţă prin linii întrerupte sau punctate. Reprezentarea poate fi însoţită de o descriere care să detalieze modul în care semnul este aplicat pe produse;

e) în cazul unei mărci de tip desen repetitiv, compusă exclusiv dintr-un set de elemente grafice care se repetă cu regularitate, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care prezintă modelul repetitiv. Reprezentarea poate fi însoţită de o descriere care să detalieze modul în care elementele sale se repetă cu regularitate;

f) în cazul unei mărci de culoare, compusă exclusiv dintr-o singură culoare fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a culorii, însoţită de indicarea culorii respective prin trimitere la un cod de culori general recunoscut; în cazul în care marca este compusă exclusiv dintr-o combinaţie de culori fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care indică dispunerea sistematică a combinaţiei de culori într-o manieră uniformă şi prestabilită, însoţită de indicarea respectivelor culori prin trimitere la un cod de culori general recunoscut. De asemenea, poate fi adăugată o descriere care indică dispunerea sistematică a culorilor;

g) în cazul unei mărci sonore, compusă exclusiv dintr-un sunet sau dintr-o combinaţie de sunete, marca este reprezentată prin depunerea unui fişier audio care reproduce sunetul sau printr-o reprezentare precisă a sunetului în note muzicale;

h) în cazul unei mărci în mişcare, compusă dintr-o deplasare sau o schimbare a poziţiei elementelor mărcii, marca este reprezentată prin depunerea unui fişier video sau printr-o serie de imagini statice secvenţiale care arată deplasarea sau schimbarea de poziţie. În cazul în care se utilizează imagini statice, acestea pot fi numerotate sau însoţite de o descriere care să explice succesiunea lor;

i) în cazul unei mărci multimedia, compusă dintr-o combinaţie de imagini şi de sunete sau extinse la o astfel de combinaţie, marca este reprezentată prin depunerea unui fişier audiovizual care conţine combinaţia imaginilor şi a sunetelor;

j) în cazul unei mărci hologramă, compusă din elemente cu caracteristici holografice, marca este reprezentată prin depunerea unui fişier video sau a unei reproduceri grafice sau fotografice conţinând vizualizările necesare pentru a identifica într-o măsură suficientă efectul holografic în ansamblul său.

(3) În cazul în care cererea de înregistrare a mărcii se referă la oricare dintre tipurile de mărci enumerate la alin. (2), aceasta va conţine o menţiune expresă în acest sens. Reprezentarea mărcii şi descrierea, acolo unde este necesară, trebuie să fie în concordanţă.

(4) În cazul în care marca nu corespunde niciunuia dintre tipurile enumerate la alin. (2), reprezentarea sa trebuie să corespundă cerinţelor prevăzute la alin. (1) şi poate fi însoţită de o descriere.

(5) În cazul în care reprezentarea mărcii este furnizată electronic, formatele şi dimensiunea fişierului electronic, precum şi orice alte specificaţii tehnice relevante sunt prevăzute prin instrucţiuni aprobate de directorul general al OSIM.

(6) În cazul în care reprezentarea nu este furnizată electronic, marca este reprodusă pe o filă de hârtie separată, care nu trebuie să depăşească dimensiunea din A4, respectiv 29,7 cm înălţime şi 21 cm lăţime, şi care trebuie să aibă o margine de cel puţin 2,5 cm de jur-împrejur şi să conţină toate imaginile sau vizualizările relevante.

(7) În cazul în care orientarea corectă a mărcii nu este evidentă, ea trebuie indicată prin menţiunea "sus" pe fiecare reproducere.

(8) Reproducerea mărcii trebuie să fie de o calitate care să permită micşorarea sau mărirea acesteia la o dimensiune de 8/8 cm.

(9) Prezentarea unui eşantion sau a unei mostre nu constituie o reprezentare corespunzătoare a mărcii.

ART. 11

Lista cuprinzând produse şi servicii

(1) Lista cuprinzând produsele şi serviciile pentru care protecţia mărcii este solicitată trebuie să fie stabilită în termeni precişi, astfel încât denumirea produselor şi serviciilor să permită clasificarea fiecărui produs sau serviciu numai într-o singură clasă a Clasificării de la Nisa.

(2) Dacă este necesar, Serviciul mărci OSIM, în procedura de examinare preliminară a cererii de înregistrare a mărcii, procedează la clasificarea listei depuse în conformitate cu Clasificarea de la Nisa şi notifică solicitantului lista de produse şi/sau servicii clasificată, precum şi taxa prevăzută de lege pentru această procedură efectuată.

(3) Când lista produselor/serviciilor este depusă de solicitant deja clasificată conform Clasificării de la Nisa, OSIM procedează la verificarea clasificării listei depuse, iar în cazul unor erori îi comunică solicitantului varianta corectă, urmând ca acesta să achite taxa de reclasificare efectuată.

(4) Cererea care conţine indicaţii sau termeni neclari sau imprecişi se respinge dacă solicitantul nu completează în mod corespunzător lipsurile notificate de OSIM în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) din lege.

CAPITOLUL III

Procedura de înregistrare a mărcii

ART. 12

Depunerea cererii de înregistrare a mărcii la OSIM

(1) Înregistrarea unei mărci se solicită la OSIM de către persoane fizice sau juridice de drept public sau de drept privat, direct ori printr-un mandatar.

(2) Depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci la OSIM se poate face:

a) direct la Registratura generală a OSIM;

b) prin poştă, curierat, sau poştă electronică;

c) pe cale electronică, respectiv online în pagina de internet a OSIM - www.osim.ro.

(3) Pe cererile depuse în condiţiile alin. (2) OSIM menţionează anul, luna şi ziua primirii şi le înscrie în ordinea primirii.

(4) Cererea de înregistrare a mărcii se repartizează Serviciului mărci OSIM pentru a fi examinată.

ART. 13

Constituirea depozitului reglementar

(1) În termen de 7 zile de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii la OSIM, Serviciul mărci examinează dacă cererea îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din lege şi în caz afirmativ atribuie dată de depozit cererii.

(2) Serviciul mărci verifică lista de produse şi servicii din punctul de vedere al concordanţei cu Clasificarea de la Nisa, iar în cazul în care marca conţine şi un element figurativ, clasifică elementul figurativ în concordanţă cu Clasificarea de la Viena.

(3) În cazul în care din cererea de înregistrare a mărcii lipsesc unele dintre elementele prevăzute la art. 9 alin. (2) din lege, OSIM notifică solicitantului lipsurile constatate. Dacă solicitantul completează lipsurile în termenul prevăzut la art. 18 alin. (2) din lege, data depozitului va fi data la care toate aceste elemente au fost comunicate la OSIM.

(4) În cazul în care solicitantul nu completează cererea în termenul prevăzut la art. 18 alin. (2) din lege, OSIM va decide respingerea cererii.

(5) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a mărcii este din afara Uniunii Europene sau a Spaţiului Economic European şi nu a desemnat în formularul cererii un mandatar, OSIM constată că nu sunt îndeplinite condiţiile de constituire a depozitului reglementar şi acordă un termen de 30 de zile pentru completarea cererii, conform dispoziţiilor art. 18 alin. (2) din lege.

(6) Notificarea privind atribuirea datei de depozit se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la atribuirea datei de depozit.

ART. 14

Divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate

(1) Solicitantul sau titularul poate cere divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate, în condiţiile art. 17 din lege, declarând că în cazul produselor sau serviciilor enumerate în cererea divizionară cererea de înregistrare a mărcii trebuie să fie tratată ca o cerere separată.

(2) Declaraţia de divizare va conţine următoarele elemente:

a) numărul de depozit al cererii sau numărul mărcii;

b) numele şi prenumele sau denumirea, precum şi adresa ori sediul solicitantului sau titularului;

c) lista produselor sau a serviciilor care fac obiectul cererii divizionare sau, în cazul în care se urmăreşte divizarea în mai mult de o cerere divizionară, lista produselor sau a serviciilor vizate de fiecare cerere divizionară;

d) lista produselor sau a serviciilor care rămân în cererea iniţială.

(3) OSIM constituie un dosar separat pentru fiecare cerere divizionară, care conţine o copie completă a dosarului cererii iniţiale, declaraţia de divizare şi corespondenţa aferentă. Fiecare cerere divizionară primeşte un număr nou de înregistrare şi păstrează data de depozit şi/sau de prioritate din cererea iniţială.

(4) Publicarea cererii divizionare conţine elementele prevăzute la art. 16 alin. (2).

ART. 15

Priorităţi revendicate

(1) Dacă este revendicată prioritatea unui depozit sau a unor depozite reglementare anterioare în aplicarea art. 12 alin. (2) din lege, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul eliberat de administraţia naţională care atestă prioritatea invocată, din care să rezulte numărul de depozit atribuit cererii anterioare ori numărul înregistrării anterioare şi traducerea prevăzută la art. 10 alin. (5) lit. a).

(2) Dacă o prioritate de expoziţie, în sensul art. 13 din lege, este revendicată, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul prevăzut la art. 10 alin. (5) lit. b).

ART. 16

Publicarea cererii

(1) Cererile de înregistrare a mărcilor pentru care se constată că sunt îndeplinite condiţiile legale se publică în BOPI, în format electronic, pe pagina de internet a OSIM, conform prevederilor art. 19 din lege.

(2) Publicarea cererii de înregistrare a mărcii va conţine:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul solicitantului;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;

c) reprezentarea mărcii, însoţită de elementele şi descrierile prevăzute la art. 10^1, dacă este cazul; reprezentarea furnizată sub forma unui fişier electronic poate fi pusă la dispoziţie printr-un link către fişierul respectiv, după caz;

d) lista produselor şi a serviciilor, grupate pe clase conform clasificării de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul de clasă din clasificarea menţionată căreia îi aparţine grupul de produse sau de servicii şi prezentat în ordinea respectivei clasificări;

e) indicele clasificării de la Viena;

f) data de depozit şi numărul de depozit;

g) indicaţii privind prioritatea invocată;

h) menţiunea că marca este individuală, colectivă sau de certificare, după caz;

i) data publicării cererii.

(3) În aplicarea dispoziţiilor art. 19 alin. (2) din lege, solicitantul primeşte o decizie, care poate fi contestată în termenul şi cu procedura prevăzute la art. 97 din lege. Dacă decizia nu a fost desfiinţată printr-o hotărâre definitivă, taxa de publicare se restituie solicitantului.

(4) Atunci când publicarea unei cereri de înregistrare sau a unei mărci înregistrate comportă, din motive imputabile OSIM, o eroare sau anumite lipsuri, OSIM procedează la

rectificare din oficiu ori la cererea solicitantului. Rectificarea nu va fi supusă niciunei taxe şi se publică în BOPI.

ART. 17

Observaţia

(1) Observaţia formulată potrivit dispoziţiilor art. 20 din lege se face în scris, cu indicarea numărului cererii de înregistrare la care se referă, şi nu este supusă niciunei taxe.

(2) Abrogat

(3) În cadrul procedurii Observaţiei, persoana menţionată la alin. (1) nu poate dobândi calitatea de parte în procedura de examinare a cererii şi nu va primi nicio comunicare din partea OSIM.

(4) Observaţia formulată se comunică solicitantului, care poate prezenta comentarii în procedura de examinare a cererii.

(5) Observaţia se analizează în cadrul procedurii de examinare a cererii de înregistrare.

ART. 17^1

Procedura de examinare a cererii de înregistrare a mărcii

(1) OSIM examinează pe fond cererea de înregistrare a mărcii conform dispoziţiilor art. 21 din lege, cu condiţia achitării taxei de examinare.

(2) Dacă după constituirea depozitului reglementar şi publicarea cererii se constată că taxa de examinare şi, după caz, taxa de reclasificare nu sunt achitate, OSIM acordă solicitantului un termen de 30 de zile de la depunerea cererii pentru regularizarea plăţii.

(3) În cazul în care taxa de examinare nu a fost achitată în termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) din lege, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(4) În cazul în care în urma examinării motivelor absolute de refuz rezultă că există unul sau mai multe dintre motivele legale care împiedică înregistrarea mărcii, OSIM transmite solicitantului un aviz de refuz provizoriu, invitându-l să îşi prezinte într-un termen de 30 de zile un punct de vedere asupra acestui refuz.

(5) Termenul prevăzut la alin. (4) poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 30 de zile la cererea solicitantului, cu condiţia plăţii taxei legale; cererea de prelungire împreună cu dovada achitării taxei legale aferente se depun la OSIM anterior expirării termenului iniţial; în caz contrar, solicitarea de prelungire nu este luată în considerare.

(6) În cazul în care solicitantul nu răspunde în termen la avizul de refuz provizoriu sau argumentele prezentate nu sunt în măsură să înlăture motivele de refuz, OSIM va decide, după caz, admiterea cererii de înregistrare a mărcii cu limitarea listei de produse/servicii solicitate sau respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(7) În cazul în care răspunsul solicitantului la avizul de refuz provizoriu conţine argumente şi motive temeinice privind înregistrarea mărcii, acestea pot fi admise în tot sau în parte. În această situaţie OSIM poate decide admiterea cererii de înregistrare a mărcii.

(8) OSIM finalizează examinarea cererii de înregistrare a mărcii printr-o decizie de admitere sau de respingere a cererii de înregistrare, care se comunică solicitantului în termen de 7 zile de la emitere. Decizia de admitere poate fi parţială, atunci când se constată, în urma examinării de fond, că numai pentru unele produse/servicii dintre cele indicate iniţial în cerere sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 5 din lege.

(9) În cadrul procedurii de examinare a motivelor absolute de refuz la înregistrarea mărcii sunt refuzate la înregistrare semnele conţinând embleme sau părţi din emblema europeană a cărui titular este Consiliul Europei.

(10) Pentru a aprecia dacă o marcă conţine semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios, OSIM poate să ceară avizul autorităţilor competente.

(11) Pentru a aprecia asupra îndeplinirii condiţiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. n), o) şi p) din lege, OSIM poate cere solicitantului să depună avizul sau autorizaţia autorităţilor competente.

(12) La examinarea îndeplinirii condiţiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. g), h), i) şi j) din lege vor fi consultate şi registrele aferente ale Comisiei Europene, la care accesul este public.

(13) În aplicarea dispoziţiilor art. 22 din lege, declaraţia privind neinvocarea unui drept exclusiv asupra unui element neesenţial al mărcii cerute de OSIM este avută în vedere la examinarea pe fond a cererii. Declaraţia depusă de solicitant din proprie iniţiativă nu este luată în considerare la examinarea pe fond a cererii dacă se constată că nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 22 alin. (1) din lege care impun o astfel de declaraţie.

ART. 17^2

Publicarea admiterii cererii de înregistrare a mărcii în urma examinării de fond

(1) Deciziile de admitere a cererilor de înregistrare a mărcilor emise în urma examinării de fond se publică în BOPI în format electronic, pe pagina de internet a OSIM, în vederea formulării opoziţiilor prevăzute la art. 26 din lege.

(2) Publicarea deciziilor prevăzute la alin. (1) va conţine:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul solicitantului;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;

c) reprezentarea mărcii, în condiţiile prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. c);

d) lista produselor şi a serviciilor, grupate pe clase conform clasificării de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul de clasă din clasificarea menţionată căreia îi aparţine grupul de produse sau de servicii şi prezentat în ordinea respectivei clasificări;

e) indicele clasificării de la Viena;

f) data de depozit şi numărul de depozit;

g) indicaţii privind prioritatea invocată şi recunoscută;

h) menţiunea că marca este individuală, colectivă sau de certificare, după caz;

i) declaraţia prevăzută la art. 22 din lege, dacă este cazul;

j) regulamentul de utilizare a mărcii colective;

k) regulamentul de utilizare a mărcii de certificare;

l) data publicării.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică şi în cazul în care o decizie de respingere a unei cereri de înregistrare a unei mărci a fost desfiinţată printr-o hotărâre rămasă definitivă.

ART. 18

Opoziţia

(1) Orice persoană interesată poate formula opoziţie la înregistrarea unei mărci pentru motivele relative de refuz, prevăzute la art. 6 din lege. Argumente referitoare la motive absolute de refuz sunt inadmisibile în cadrul procedurii de opoziţie.

(2) Actul de opoziţie trebuie să conţină:

a) indicaţii privind cererea de înregistrare a mărcii împotriva căreia se formulează opoziţia, respectiv numărul acesteia, numele sau denumirea solicitantului, precum şi menţionarea produselor şi/sau serviciilor împotriva cărora se formulează opoziţia;

b) indicaţii privind cererea de înregistrare a mărcii, marca înregistrată sau dreptul anterior dobândit pe care se întemeiază opoziţia, respectiv număr de înregistrare, data de depunere şi, dacă sunt disponibile, data de înregistrare şi data de prioritate a mărcii anterioare;

c) motivele pe care se bazează opoziţia, prezentate prin indicarea unuia sau mai multor motive dintre cele prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (3) din lege în raport cu fiecare dintre mărcile sau drepturile anterioare invocate de către partea care a formulat opoziţia;

d) datele de identificare ale oponentului în conformitate cu cerinţele prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. c) - e);

e) o reprezentare şi, după caz, o descriere a mărcii anterioare sau a altui drept anterior, precum şi documente din care să reiasă că oponentul este deţinătorul dreptului anterior invocat;

f) produsele şi serviciile pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau cerută la înregistrare ori pentru care marca anterioară este notoriu cunoscută sau se bucură de renume în România sau în Uniunea Europeană, după caz;

g) în cazul în care oponentul a desemnat un mandatar sau în cazul în care reprezentarea prin mandatar este obligatorie în temeiul art. 15 alin. (2) din lege, datele de identificare ale mandatarului în conformitate cu cerinţele prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. f); procura de reprezentare semnată de oponent poate fi depusă ulterior, în termen de cel mult 2 luni de la formularea opoziţiei.

(3) Actul de opoziţie va fi însoţit de dovada achitării taxei legale de examinare a opoziţiei.

(4) Actul de opoziţie poate conţine, de asemenea, o prezentare detaliată a motivelor, faptelor şi argumentelor pe care se bazează opoziţia, precum şi înscrisurile doveditoare.

(5) Termenul pentru formularea opoziţiei în cazul mărcilor naţionale curge de la data publicării deciziei de admitere a cererii de înregistrare în format electronic în BOPI, iar pentru mărcile înregistrate pe cale internaţională termenul pentru formularea opoziţiei curge de la publicarea în format electronic în Gazeta OMPI a admiterii la înregistrare a acestora în urma examinării de fond, în conformitate cu dispoziţiile Regulamentului comun.

(6) În cazul în care actul de opoziţie nu este conform cu cerinţele prevăzute la alin. (2) şi (3), iar în urma notificării transmise de OSIM oponentul nu dovedeşte că cerinţele respective erau îndeplinite anterior expirării termenului de formulare a opoziţiei, se consideră că opoziţia nu a fost făcută.

(7) În cazul în care au fost formulate mai multe opoziţii împotriva aceleiaşi cereri de înregistrare a mărcii, acestea pot fi conexate şi examinate într-o procedură unică, la finalul căreia va fi emisă o singură decizie.

(8) OSIM comunică opoziţia solicitantului numai dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (2) şi (3) şi notifică părţile privind acordarea unui termen de 2 luni pentru soluţionarea amiabilă, data încheierii acestui termen urmând a fi indicată în notificare. Termenul poate fi prelungit cu o perioadă care nu va depăşi 3 luni, la cererea comună a părţilor, care se depune la OSIM anterior expirării termenului iniţial de 2 luni, cu menţionarea explicită a perioadei pentru care se solicită prelungirea.

(9) Dacă în termenul prevăzut la alin. (8) părţile ajung la o înţelegere şi opoziţia sau cererea de înregistrare a mărcii este retrasă ori cererea de marcă este limitată la produse sau servicii care nu fac obiectul opoziţiei, OSIM constată încheierea procedurii de opoziţie printr-o decizie emisă de Comisia de opoziţii.

(10) Dacă în termenul prevăzut la alin. (8) părţile nu ajung la o înţelegere, OSIM notifică oponentul conform art. 27 alin. (2) din lege pentru a prezenta înscrisurile şi argumentele în susţinerea opoziţiei, acordând un termen de 30 de zile în acest sens.

(11) Înscrisurile depuse conform alin. (10) se comunică solicitantului mărcii, care îşi poate prezenta punctul de vedere cu privire la motivele opoziţiei în termenul prevăzut la art. 27 alin. (3) din lege.

(12) Dacă în termenul prevăzut la art. 27 alin. (2) din lege oponentul nu depune înscrisuri şi argumente, solicitantul cererii de marcă este notificat pentru a depune punctul de vedere cu privire la opoziţia care i-a fost comunicată conform alin. (8).

(13) La cererea solicitantului, depusă la OSIM nu mai târziu de data la care expiră termenul prevăzut la art. 27 alin. (3) din lege, titularul mărcii opuse va prezenta OSIM dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precedă data depunerii sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii împotriva căreia s-a formulat opoziţia, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări efective pe teritoriul României pentru produsele şi serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată în cazul mărcilor protejate pe cale naţională sau al mărcilor protejate pe cale internaţională, valide în România, ori în cadrul UE sau Spaţiului Economic European în cazul mărcilor Uniunii Europene, pentru produsele şi serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată;

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii opuse.

(14) Dispoziţiile alin. (13) sunt aplicabile dacă procedura de înregistrare a mărcii anterioare s-a încheiat conform dispoziţiilor art. 32 alin. (2) din lege, cu cel puţin 5 ani anterior datei de depunere a cererii sau datei de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii cu privire la care s-a făcut opoziţie. În ceea ce priveşte mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaţionale care produc efecte în România, perioada de 5 ani se calculează de la data la care marca nu mai poate fi respinsă sau nu mai poate face obiectul unei opoziţii.

(15) În lipsa depunerii dovezilor de utilizare a mărcii opuse în maximum 2 luni de la primirea notificării transmise de OSIM oponentului, actul de opoziţie va fi respins.

(16) Dacă marca anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele/serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată în sensul examinării opoziţiei, doar pentru acea parte de produse sau servicii.

(17) Dovezile de utilizare a mărcii opuse pot fi: ambalaje, etichete, cataloage, facturi, fotografii, anunţuri în jurnale, declaraţii scrise sau alte documente, pe baza cărora să poată fi stabilite locul, durata, întinderea şi natura utilizării mărcii anterioare pentru bunurile sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

(18) Dovezile de utilizare a mărcii opuse depuse în termenul indicat la alin. (15) se comunică solicitantului cererii de înregistrare a mărcii, care îşi poate prezenta punctul de vedere cu privire la acestea în termen de 30 de zile de la comunicare.

(19) Punctul de vedere al solicitantului mărcii formulat în condiţiile prevăzute la alin. (11) şi (18) se comunică oponentului, care poate prezenta un răspuns în termen de 30 de zile de la comunicare. În lipsa punctului de vedere al solicitantului, OSIM poate decide asupra opoziţiei bazându-se numai pe documentele aflate la dosar.

(20) Opoziţia formulată conform art. 26 din lege se soluţionează de o comisie formată din 3 specialişti desemnaţi de şeful Serviciului mărci, dintre care unul va fi examinatorul căruia i s-a repartizat cererea de înregistrare a mărcii.

(21) Comisia poate decide admiterea sau respingerea, în tot ori în parte, a opoziţiei sau poate lua act de retragerea opoziţiei, printr-o decizie motivată care se comunică părţilor.

ART. 18^1

Suspendarea opoziţiei

(1) Când procedura de opoziţie a fost suspendată pentru motivele prevăzute la art. 29 alin. (1) din lege, decizia de suspendare a opoziţiei conţine cel puţin următoarele menţiuni:

a) elemente de identificare ale părţilor şi ale cererii de marcă care face obiectul opoziţiei;

b) temeiul de drept şi motivele de fapt ale suspendării;

c) perioada suspendării.

(2) Oricând pe perioada suspendării, OSIM poate solicita părţilor să furnizeze informaţii sau documente din care să reiasă dacă mai subzistă motivul suspendării.

(3) Atunci când se constată că motivele care au stat la baza suspendării opoziţiei nu mai subzistă, procedura de opoziţie se reia, părţile urmând a fi notificate în acest sens.

ART. 19

Determinarea şi dovedirea notorietăţii sau renumelui unei mărci

(1) Pentru a aprecia dacă o marcă este notorie sau de renume este necesar ca aceasta să fie larg cunoscută:

a) pe teritoriul României sau în Uniunea Europeană, după caz; şi

b) pentru segmentul de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora aceasta se aplică.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), segmentul de public va fi stabilit pe baza următoarelor elemente:

a) categoria de consumatori vizată pentru produsele sau serviciile la care se referă marca; identificarea categoriei de consumatori se face pe grupe de consumatori ai unor anumite produse sau servicii în legătură cu care marca este utilizată;

b) reţelele de distribuire a produselor sau serviciilor la care se referă marca.

(3) La opoziţie sunt examinate motivele de refuz privind mărcile notorii sau de renume, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 23 alin. (1) din lege.

(4) În aplicarea criteriului prevăzut la art. 23 alin. (1) lit. c) din lege, gradul de cunoaştere a unei mărci de către public poate fi apreciat în funcţie de promovarea acesteia, inclusiv publicitatea şi promovarea la târguri sau expoziţii a produselor ori serviciilor la care se aplică marca.

(5) Notorietatea sau renumele unei mărci poate fi dovedit prin orice mijloc de probă.

(6) În susţinerea notorietăţii sau renumelui unei mărci pot fi prezentate acte cum ar fi cele privind:

a) comercializarea sau punerea în vânzare a produselor ori prestarea de servicii sub marca notorie sau de renume;

b) importul sau exportul produselor pe care marca notorie sau de renume este aplicată;

c) publicitatea sau reclama produselor şi serviciilor sub marca notorie sau de renume.

ART. 20 Abrogat

ART. 21

Înregistrarea mărcii

Dacă în urma examinării conform art. 21 alin. (1) şi (2) din lege se constată că cererea de înregistrare a mărcii respectă condiţiile legale de înregistrare şi dacă nicio opoziţie nu a fost formulată în termenul prevăzut la art. 26 alin. (1) din lege ori decizia de respingere sau de admitere în parte a opoziţiei a rămas definitivă, OSIM decide înregistrarea şi înscrierea mărcii în Registrul mărcilor.

ART. 22

Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor

(1) OSIM înscrie în Registrul mărcilor acele mărci admise la înregistrare pentru care s-a încheiat procedura de înregistrare şi eliberează certificatul de înregistrare a mărcii, cu plata taxei legale, în termen de 30 de zile de la data notificării titularului mărcii privind încheierea procedurii de înregistrare a mărcii.

(2) Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor, publicarea acesteia, precum şi eliberarea certificatului de înregistrare al mărcii sunt supuse unei singure taxe în cuantumul prevăzut la nr. crt. 8 din anexa nr. 4 la Ordonanţa Guvernului nr. 41/1998 privind taxele în domeniul protecţiei proprietăţii industriale şi regimul de utilizare a acestora, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Titularul poate solicita eliberarea de copii ale certificatului de înregistrare, conform cu originalul, cu plata taxei legale; duplicate pot fi cerute numai dacă se face dovada unui anunţ public de pierdere a certificatului iniţial şi a achitării taxei legale de eliberare a certificatului.

(4) Mărcile înscrise în Registrul mărcilor conform dispoziţiilor alin. (1) se publică în BOPI în format electronic, cu menţiunea următoarelor elemente:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului, dacă titularul are un mandatar desemnat în condiţiile legii;

c) reprezentarea mărcii, în conformitate cu art. 10^1;

d) lista de produse şi servicii pentru care marca a fost înregistrată;

e) data de depozit şi numărul de depozit, precum şi numărul de înregistrare al mărcii;

f) indicaţii privind prioritatea invocată şi recunoscută;

g) menţiunea că marca este colectivă sau de certificare, dacă este cazul, inclusiv regulamentul de utilizare;

h) menţiunea că marca a dobândit un caracter distinctiv înainte de data cererii de înregistrare a mărcii, ca urmare a utilizării acesteia, dacă este cazul;

i) declaraţia conform căreia solicitantul nu invocă un drept exclusiv asupra unui element al mărcii, în cazul prevăzut de art. 22 alin. (1) din lege.

(5) Publicarea în BOPI a deciziei de respingere a cererii de înregistrare a mărcii în conformitate cu dispoziţiile art. 25 alin. (5) din lege se face cu menţionarea elementelor prevăzute la art. 17^2 alin. (2) lit. a) - h).

CAPITOLUL IV

Înregistrarea internaţională a mărcilor

ART. 23

Depunerea cererii de înregistrare internaţională a unei mărci

(1) Cererea de înregistrare internaţională a unei mărci, întocmită, după caz, conform art. 3 din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 din Protocolul referitor la aranjament, dar şi potrivit prevederilor regulamentului comun, se depune la Biroul Internaţional al OMPI, prin intermediul OSIM. Cererea semnată de solicitant şi OSIM, ca oficiu de origine, se transmite la OMPI.

(2) Odată cu cererea de înregistrare internaţională a mărcii se depune şi dovada achitării taxei pentru transmitere la OMPI.

(3) Aceleaşi cerinţe se aplică şi pentru transmiterea desemnării ulterioare a unei mărci internaţionale OSIM.

(4) Taxele internaţionale datorate, după caz, în baza art. 8.2 din Aranjamentul de la Madrid sau art. 8.2 din Protocolul referitor la aranjament, se plătesc de solicitant direct la Biroul Internaţional al OMPI.

ART. 24

Efectele înregistrării internaţionale în România

(1) Mărcile care fac obiectul unei cereri de înregistrare internaţională şi a căror protecţie este solicitată prin desemnarea României sunt supuse examinării de fond analizându-se motivele de refuz prevăzute de lege; comunicarea rezoluţiei dată ca urmare a examinării se va transmite la OMPI, conform regulamentului comun.

(1^1) Notificările emise de OSIM şi orice alte comunicări adresate solicitantului în cadrul procedurii de înregistrare a mărcilor internaţionale a căror protecţie este solicitată prin desemnarea României se transmit în conformitate cu prevederile regulamentului comun.

(1^2) În sensul aplicării art. 20 din lege, pentru mărcile a căror înregistrare este solicitată pe cale internaţională, termenul pentru formularea observaţiei curge de la publicarea înregistrării internaţionale în format electronic în Gazeta OMPI în conformitate cu dispoziţiile Regulii 32(1)(a)(i) din regulamentul comun.

(1^3) În notificarea privind acordarea protecţiei pentru o marcă internaţională transmisă la OMPI în conformitate cu regulamentul comun se va menţiona data la care s-a încheiat procedura de înregistrare a mărcii respective.

(2) Înregistrarea internaţională, la OMPI, a unei mărci a cărei protecţie se extinde şi pe teritoriul României, conform art. 3 ter din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 ter din Protocolul referitor la aranjament, produce aceleaşi efecte ca marca înregistrată pe cale naţională.

(3) Înregistrarea internaţională a unei mărci a cărei protecţie îşi produce efectele pe teritoriul României este înscrisă în Registrul mărcilor.

CAPITOLUL V

Marca Uniunii Europene

ART. 25 Abrogat

ART. 26 Abrogat

ART. 27

Conversia cererii de marcă sau a mărcii Uniunii Europene

(1) O cerere de marcă a Uniunii Europene sau o marcă a Uniunii Europene înregistrată poate fi transformată în cerere de marcă naţională conform art. 139 - 141 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene.

(2) OSIM primeşte cererile de conversie/transformare a cererilor de mărci/mărcilor Uniunii Europene şi le introduce în baza de date naţională cu data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene.

(3) OSIM notifică necesitatea achitării taxelor de depunere şi publicare, acordând un termen de 2 luni care curge de la data notificării. Dispoziţiile art. 6 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Publicarea cererii de marcă în urma conversiei/transformării unei cereri sau mărci a Uniunii Europene se face în condiţiile prevăzute la art. 16, cu menţiunea că cererea rezultă din conversia unei cereri sau mărci a Uniunii Europene, la data prezentării de către solicitant a dovezii de achitare a taxei legale; în caz contrar, cererea va fi respinsă.

(5) Cererile prevăzute la alin. (2) sunt supuse examinării de fond.

CAPITOLUL VI

Modificări

ART. 28

Modificarea cererii de înregistrare a mărcii

(1) O solicitare pentru modificarea unei cereri de înregistrare a unei mărci trebuie să conţină următoarele elemente:

a) numărul cererii de înregistrare a mărcii;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul solicitantului;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;

d) indicarea elementului din cerere care trebuie modificat, precum şi elementul care trebuie să figureze ca urmare a modificării cererii;

e) dacă modificarea vizează reprezentarea mărcii, o reproducere a mărcii modificată.

(2) Solicitarea de modificare a unei cereri de înregistrare a unei mărci va fi luată în considerare numai după efectuarea plăţii taxei legale; în caz contrar, solicitarea de modificare a cererii nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea iregularităţilor privind solicitarea de modificare a cererii; în cazul în care aceste iregularităţi nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge solicitarea de modificare a cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Dacă solicitantul doreşte modificarea aceluiaşi element în mai multe cereri este suficientă prezentarea unei singure solicitări de modificare; modificarea este supusă plăţii taxei prevăzute de lege pentru fiecare dintre cererile ce urmează a fi modificate.

(5) Solicitarea privind modificarea numelui sau adresei solicitantului/mandatarului desemnat de solicitant nu este supusă niciunei taxe în situaţia în care aceasta intervine independent de voinţa solicitantului/mandatarului.

(6) Dacă cererea conţine erori materiale imputabile solicitantului, rectificarea va fi efectuată la cererea acestuia şi va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ART. 29

Modificări privind marca înregistrată

(1) O cerere de modificare a înregistrării unei mărci va conţine următoarele elemente:

a) numărul de înregistrare a mărcii;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului mărcii;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;

d) indicarea elementului din reprezentarea mărcii a cărui modificare este solicitată, în sensul art. 37 alin. (1) din lege;

e) o reprezentare a mărcii modificate.

(2) Cererea de modificare este considerată a fi depusă numai după ce plata taxei legale a fost achitată de titularul mărcii; în caz contrar, cererea este considerată ca o simplă corespondenţă şi nu produce efecte.

(3) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea iregularităţilor privind cererea de modificare a înregistrării mărcii; în cazul în care aceste iregularităţi nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(4) Când modificarea se referă la acelaşi element conţinut în mai multe mărci înregistrate care aparţin aceluiaşi titular, este suficientă prezentarea unei singure cereri de modificare. Taxa legală va fi achitată pentru fiecare înregistrare a mărcii ce urmează a fi modificată.

(5) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă OSIM, rectificarea va fi efectuată din oficiu ori la solicitarea titularului. Cererea de rectificare prezentată de titular nu va fi supusă niciunei taxe. Rectificările efectuate se publică în BOPI.

(6) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă titularului, rectificarea va fi efectuată la solicitarea titularului şi va fi publicată în BOPI numai după prezentarea dovezii de achitare a taxei legale.

ART. 30

Modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului mărcii sau mandatarului

(1) O cerere de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului unei mărci înregistrate va conţine următoarele elemente:

a) numărul de înregistrare a mărcii;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului, astfel cum sunt înscrise în Registrul mărcilor;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului modificate, la solicitarea acestuia;

d) dacă titularul şi-a desemnat un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului.

(2) În cazul în care în cerere se menţionează că titularul a desemnat un mandatar, odată cu cererea de modificare trebuie să se facă dovada depunerii procurii de reprezentare.

(3) O singură cerere poate fi prezentată pentru modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului în două ori mai multe înregistrări ale aceluiaşi titular.

(4) OSIM poate acorda un termen de o lună pentru remedierea unor iregularităţi din cererea de modificare a numelui/denumirii sau adresei/sediului titularului; în cazul în care aceste iregularităţi nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va respinge cererea de modificare.

(5) Dispoziţiile alin. (1) - (4) sunt aplicabile şi cu privire la modificarea numelui/denumirii sau adresei/sediului mandatarului desemnat de titular.

(6) Când OSIM este înştiinţat cu privire la modificarea denumirii adresei intervenită independent de voinţa titularului mărcii ori a mandatarului, pentru înscrierea modificării nu se datorează taxe.

(7) Pentru corectitudinea elementelor prevăzute la alin. (1), răspunderea aparţine persoanei care formulează cererea de modificare.

(8) Dispoziţiile alin. (1) - (7) sunt aplicabile şi în cazul în care modificările privind numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului sau mandatarului intervin asupra cererilor de înregistrare a mărcilor, până la încheierea procedurii legale de înregistrare.

ART. 31

Reînnoirea înregistrării mărcii

(1) Cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci, formulată într-un termen de 6 luni anterior datei de expirare a protecţiei mărcii, trebuie să conţină următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de reînnoire a înregistrării mărcii;

b) numele sau denumirea şi adresa sau sediul titularului;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului, dacă este cazul;

d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a mărcii;

e) numărul de înregistrare al mărcii în registrul mărcilor;

f) menţiunea că reînnoirea este cerută pentru toate produsele şi serviciile la care se referă marca înregistrată sau, după caz, indicarea claselor ori produselor şi serviciilor vizate de reînnoire;

g) semnătura titularului sau a mandatarului, după caz;

h) dovada plăţii taxei legale, pentru reînnoirea înregistrării mărcii, inclusiv a taxei de eliberare a certificatului de reînnoire.

(2) Cererea de reînnoire poate fi depusă şi taxa legală poate fi achitată şi în următoarele 6 luni de la expirarea duratei de protecţie, cu majorarea prevăzută de lege.

(3) Dacă cererea de reînnoire nu conţine unul dintre elementele prevăzute la alin. (1), OSIM notifică solicitantului iregularităţile constatate, acordând un termen de 30 de zile pentru remedierea acestora.

(4) În situaţia în care unul dintre elementele prevăzute la alin. (1) lit. b) sau c) nu corespunde cu datele înscrise în Registrul mărcilor la momentul depunerii cererii de reînnoire se aplică dispoziţiile art. 30 sau 32, după caz.

(5) În situaţia în care cererea de reînnoire îndeplineşte condiţiile legale, OSIM eliberează certificatul de reînnoire şi îl comunică titularului mărcii, numai dacă se face dovada achitării taxei de eliberare a certificatului. Reînnoirea se înscrie în registru şi se publică în BOPI.

(6) Dacă remedierile notificate nu sunt efectuate în termenul acordat, cererea de reînnoire a înregistrării mărcii se respinge, printr-o decizie motivată care se comunică titularului şi care poate fi contestată în termenul şi cu procedura prevăzute la art. 97 alin. (1) din lege.

CAPITOLUL VII

Transmiterea drepturilor asupra mărcilor: cesiuni, licenţe şi alte drepturi

ART. 32

Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci

(1) Cererea de înscriere a cesiunii va fi depusă la OSIM de către titular sau persoana care a devenit noul titular al mărcii înregistrate.

(2) Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va conţine următoarele elemente:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul noului titular;

c) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

d) dacă noul titular are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

e) când noul titular este cetăţean străin, denumirea statului al cărui cetăţean este, denumirea statului în care noul titular îşi are domiciliul/sediul sau în care noul titular are o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;

f) când noul titular este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum şi denumirea statului a cărui legislaţie a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;

g) numărul de înregistrare al mărcii înregistrate;

h) lista cuprinzând produsele şi serviciile la care se referă cesiunea mărcii, dacă cesiunea nu priveşte toate produsele şi serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

i) documentele care fac dovada cesiunii mărcii, conform art. 33 alin. (1).

(3) Odată cu depunerea cererii de înscriere a cesiunii se depune şi dovada achitării taxei legale; în caz contrar, cererea nu produce efecte.

(4) În situaţia în care unul dintre elementele prevăzute la alin. (2) lit. a) sau c) nu corespunde cu datele înscrise în Registrul mărcilor la momentul depunerii cererii de înscriere a cesiunii, se aplică dispoziţiile art. 30.

(5) O singură cerere de înscriere a cesiunii unei mărci este suficientă în cazul cesiunii a două sau mai multe mărci, cu condiţia ca pentru toate aceste mărci să existe acelaşi titular, iar cesiunea să se efectueze către un unic titular.

(6) Dispoziţiile alin. (1) - (5) se aplică şi în cazul cererilor de înscriere a transmiterii de drepturi care rezultă dintr-o fuziune, pe cale succesorală, în baza unei hotărâri judecătoreşti sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate.

ART. 33

Documente doveditoare privind schimbarea titularului mărcii

(1) Când schimbarea titularului rezultă dintr-un contract de cesiune, cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va fi însoţită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie conformă cu originalul a contractului de cesiune;

b) un extras din contractul care dovedeşte cesiunea mărcii, în copie conformă cu originalul.

(2) Când schimbarea titularului rezultă dintr-o fuziune, cererea de înscriere va fi însoţită de actul de fuziune, în copie conformă cu originalul.

(3) Când schimbarea titularului rezultă din alte motive decât un contract de cesiune sau fuziune, cum ar fi schimbarea pe cale succesorală, prin executarea silită a debitorului ori în

baza unei hotărâri judecătoreşti sau altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate, cererea de înscriere a schimbării titularului va indica în mod expres, suplimentar cerinţelor prevăzute la art. 32 alin. (2), motivul schimbării titularului şi va fi însoţită de documentul justificativ, în copie conformă cu originalul.

ART. 34

Înscrierea în registru a transmiterilor de drepturi care au ca efect schimbarea titularului mărcii

(1) Când OSIM constată că au fost depuse toate documentele prevăzute de art. 32 sau 33, după caz, şi s-a făcut dovada achitării taxei legale, înscrie transmiterea de drepturi în Registrul mărcilor şi o publică în BOPI, în termen de 30 de zile de la primirea cererii.

(2) Dacă, în termenul prevăzut la alin. (1), OSIM constată că cererea nu este însoţită de toate documentele prevăzute la art. 32 sau 33, acordă un termen de 2 luni pentru depunerea acestora. În cazul în care documentele nu sunt depuse în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii privind înscrierea transmiterii de drepturi.

(3) În cazul transmiterilor de drepturi care nu se referă la totalitatea produselor şi serviciilor pentru care a fost înregistrată marca, OSIM creează o înregistrare distinctă în registru şi constituie un dosar separat pentru noua înregistrare, căreia îi atribuie un nou număr de înregistrare şi care conţine copia integrală a dosarului mărcii iniţiale, cererea privind înscrierea transmiterii parţiale şi corespondenţa aferentă acesteia.

ART. 35

Înscrierea licenţelor şi a altor drepturi

(1) Cererea de înscriere a unei licenţe cu privire la o marcă va conţine următoarele elemente:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul beneficiarului licenţei;

d) dacă beneficiarul licenţei are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

e) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetăţean este beneficiarul licenţei, a statului în care acesta îşi are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;

f) când titularul sau beneficiarul licenţei este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum şi statul a cărui legislaţie a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;

g) numărul înregistrării mărcii care face obiectul înscrierii licenţei;

h) lista cuprinzând produsele şi serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a licenţei;

i) menţiunea că licenţa este exclusivă sau neexclusivă, după caz;

j) durata pentru care se acordă licenţa;

k) teritoriul pentru care se acordă licenţa;

l) semnătura titularului sau a mandatarului acestuia.

(2) Când marca face obiectul unei licenţe pentru o parte din produsele şi serviciile pentru care marca este înregistrată sau când licenţa este limitată teritorial ori în timp, cererea de înscriere a licenţei va indica, după caz:

a) produsele şi serviciile la care se referă licenţa;

b) partea din teritoriul României pentru care se acordă licenţa;

c) durata pentru care se acordă licenţa.

(3) Cererea de înscriere a unui drept real sau a unor măsuri de executare silită cu privire la o marcă trebuie să conţină cel puţin următoarele elemente:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul beneficiarului dreptului real sau al măsurii de executare silită;

d) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetăţean este beneficiarul dreptului real sau al măsurii de executare silită, a statului în care acesta îşi are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;

e) când titularul sau beneficiarul dreptului real este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum şi statul a cărui legislaţie a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;

f) numărul înregistrării mărcii care face obiectul dreptului real sau al măsurii de executare silită;

g) lista cuprinzând produsele şi serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a dreptului real sau a măsurii de executare silită;

h) elementele de identificare şi semnătura persoanei care formulează cererea.

(4) Cererea de înscriere a menţiunilor prevăzute la art. 51 alin. (3) din lege trebuie să conţină menţiuni cu privire la:

a) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

b) dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

c) dacă este cazul, denumirea statului al cărui cetăţean este beneficiarul dreptului real, a statului în care acesta îşi are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;

d) când titularul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum şi statul a cărui legislaţie a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;

e) numărul înregistrării mărcii cu privire la care se solicită înscrierea menţiunii;

f) elementele de identificare şi semnătura persoanei care formulează cererea.

(5) Odată cu depunerea cererii de înscriere a unei licenţe a unui drept real, a unor măsuri de executare silită sau a menţiunilor prevăzute la art. 51 alin. (3) din lege se depun documentele doveditoare, în copie conformă cu originalul, precum şi dovada achitării taxei legale.

(6) Cererea de înscriere a unei licenţe se depune la OSIM de către titularul mărcii înregistrate sau beneficiarul licenţei şi va fi însoţită de un extras din contractul de licenţă indicând drepturile transmise, în copie conformă cu originalul.

(7) Când cerinţele prevăzute la alin. (1) - (6) nu sunt îndeplinite, OSIM notifică persoana care a formulat cererea şi acordă un termen de 30 de zile pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea cererii.

(8) În cazul unei licenţe exclusive privind o marcă, aceasta este înscrisă în Registrul mărcilor şi publicată în BOPI sub menţiunea "licenţă exclusivă".

(9) O singură cerere conţinând elementele prevăzute la alin. (1), (3) sau (4) poate fi prezentată pentru două sau mai multe mărci cu condiţia ca acestea să aibă acelaşi titular şi, acolo unde este cazul, acelaşi beneficiar al licenţei sau al dreptului real, iar numerele tuturor înregistrărilor în discuţie să fie indicate în cerere şi taxa legală aferentă înscrierii să fie achitată pentru fiecare marcă în parte.

ART. 35^1

Înscrierea în registru a modificărilor referitoare la cererile de înregistrare a mărcilor

(1) Dispoziţiile art. 32 - 35 se aplică prin analogie şi în cazul cererii de înregistrare a unei mărci.

(2) Când o cerere de înregistrare a unei mărci nu are încă număr sau numărul nu este cunoscut de solicitant ori mandatar, cererea de înscriere a modificării trebuie să conţină elemente care să permită identificarea cererii de înregistrare a mărcii.

CAPITOLUL VIII
Stingerea drepturilor asupra mărcilor

ART. 36

Stingerea drepturilor

Drepturile asupra unei mărci se sting:

a) la expirarea duratei de protecţie;

b) prin renunţarea expresă a titularului dreptului;

c) prin decăderea din drepturi a titularului;

d) prin anularea înregistrării mărcii.

ART. 37

Expirarea duratei de protecţie

(1) Când înregistrarea unei mărci nu este reînnoită, la împlinirea termenului prevăzut la art. 33 alin. (5) din lege, OSIM înscrie în Registrul mărcilor menţiunea că înregistrarea acestei mărci a expirat la data încheierii ultimei perioade de protecţie de 10 ani.

(2) Informarea prevăzută la art. 33 alin. (7) din lege se poate face printr-o menţiune în registru, cu 6 luni anterior expirării perioadei legale de protecţie.

ART. 38

Renunţarea

(1) Declaraţia de renunţare la o marcă va conţine următoarele elemente:

a) numărul înregistrării mărcii;

b) numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului;

c) dacă un mandatar a fost desemnat, numele sau denumirea şi adresa ori sediul acestuia;

d) dacă renunţarea la marcă vizează numai anumite produse şi servicii, lista cuprinzând produsele şi serviciile pentru care se declară renunţarea.

(2) Dacă o licenţă a fost înscrisă, renunţarea va fi înscrisă în Registrul mărcilor numai după un termen de 3 luni de la data la care titularul mărcii a prezentat la OSIM un document din care să rezulte că titularul a informat licenţiatul despre intenţia sa de renunţare la marcă. Dacă, înainte de expirarea acestui termen, titularul prezintă la OSIM dovezi privind acordul licenţiatului, renunţarea va fi de îndată înregistrată.

(3) Dacă anterior depunerii la OSIM a declaraţiei de renunţare la marcă au fost înscrise în Registrul mărcilor sau au fost depuse cereri de înscriere a unor garanţii reale sau măsuri de executare silită, renunţarea la marcă poate fi înscrisă numai cu acordul scris al beneficiarului garanţiei sau după radierea înscrierii măsurii de executare silită.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite toate condiţiile prevăzute la alin. (1) - (3), OSIM acordă persoanei care solicită înscrierea renunţării la marcă un termen de 3 luni pentru remedierea acestor lipsuri. Dacă lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM decide respingerea înscrierii renunţării la marcă în Registrul mărcilor.

(5) Renunţarea la marcă produce efecte numai de la data înscrierii în Registrul mărcilor. Renunţarea se publică în BOPI.

ART. 39

Decăderea din drepturi şi anularea înregistrării mărcii

(1) O cerere de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă sau o cerere de anulare a înregistrării unei mărci poate fi formulată de orice persoană interesată, pentru motivele prevăzute la art. 46 sau, după caz, art. 47 din lege, la Tribunalul Bucureşti - Secţia civilă.

(2) Cererea de decădere sau cererea în anulare va conţine cel puţin următoarele:

a) datele de identificare ale solicitantului cererii de decădere sau ale solicitantului cererii de anulare;

b) indicaţii privind marca înregistrată ce face obiectul cererii de decădere sau cererii în anulare;

c) cauzele de decădere sau nulitate;

d) motive în susţinerea cererii formulate.

(3) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe dispoziţiile art. 47 alin. (1) lit. b) din lege, se vor depune precizări asupra dreptului pe care este fondată această cerere şi, după caz, documentele care dovedesc faptul că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este abilitată să invoce dreptul anterior.

(4) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe unul dintre motivele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. d) sau e) din lege, se vor depune precizări privind dreptul pe care este fondată cererea în anulare şi, după caz, documente care dovedesc că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este titularul dreptului pe care-l invocă.

(5) Hotărârea judecătorească definitivă şi prin care, după caz, titularul a fost decăzut din drepturile conferite de marcă sau prin care înregistrarea mărcii a fost anulată se va comunica la OSIM de către persoana interesată.

CAPITOLUL IX

Mărci colective şi mărci de certificare

ART. 40

Protecţia mărcilor colective

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci colective prezentată conform cerinţelor prevăzute la art. 10 va fi însoţită de un regulament de utilizare a mărcii.

(2) Regulamentul de utilizare trebuie să conţină cel puţin următoarele elemente:

a) denumirea şi sediul asociaţiei sau ale persoanei juridice de drept public;

b) obiectul de activitate al asociaţiei sau al persoanei juridice de drept public;

c) persoanele autorizate să reprezinte asociaţia sau persoana juridică de drept public;

d) condiţiile de afiliere, în cazul unei asociaţii;

e) indicaţii privind persoanele autorizate să utilizeze marca colectivă şi, dacă este cazul, autorizaţia prevăzută la alin. (3);

f) condiţiile de utilizare a mărcii colective;

g) motivele pentru care utilizarea mărcii colective poate fi interzisă de către titular unui membru al asociaţiei, precum şi alte sancţiuni ce pot fi aplicate în cazul nerespectării regulamentului;

h) indicaţii privind necesitatea acordului tuturor membrilor asociaţiei, în situaţia în care titularul mărcii colective transmite drepturile cu privire la această marcă.

(3) În situaţia unei mărci colective constituite din semne sau indicaţii care pot servi pentru desemnarea, în comerţ, a provenienţei geografice a produselor sau a serviciilor, regulamentul de utilizare va indica persoanele ale căror produse sau servicii provin din zona respectivă care sunt autorizate să folosească marca colectivă şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru a deveni membru al asociaţiei care este titulara mărcii.

(4) Dacă depozitul unei mărci colective nu îndeplineşte una dintre condiţiile prevăzute la art. 8 sau dacă regulamentul de utilizare a mărcii colective nu conţine toate elementele prevăzute la alin. (2), OSIM poate acorda solicitantului un termen de 30 de zile pentru completarea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, nerecunoaşterea priorităţii invocate.

(5) Titularul unei mărci colective poate cere în justiţie, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terţi.

ART. 41

Protecţia mărcilor de certificare

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci de certificare întocmită conform cerinţelor prevăzute la art. 10 va fi însoţită de:

a) un regulament de folosire a mărcii;

b) autorizaţia sau alt document din care să rezulte exercitarea legală a unor activităţi de certificare şi control al calităţii produselor şi serviciilor.

(2) Dacă solicitantul este o persoană juridică străină, acesta va prezenta în locul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) dovada înregistrării sau depunerii spre înregistrare a mărcii de certificare în ţara de origine.

(3) Regulamentul de utilizare a mărcii va conţine elementele prevăzute la art. 69 alin. (2) din lege.

(4) Autorizarea dată de titular pentru folosirea mărcii de certificare se va face cu plata, de către persoana care a primit această autorizare, a unei remuneraţii adecvate ce va fi stabilită prin regulamentul de folosire a mărcii.

(5) Titularul unei mărci de certificare poate cere în justiţie, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acesta, ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terţi.

(6) Folosirea mărcii de certificare este interzisă pentru produsele sau serviciile titularului mărcii ori care aparţin unei întreprinderi a cărei activitate este strâns legată în plan economic de cea a titularului.

CAPITOLUL X
Indicaţii geografice

ART. 42
Protecţia indicaţiilor geografice

(1) O indicaţie geografică va fi protejată, potrivit art. 72 din lege, numai dacă există o legătură strânsă între produsele la care se referă indicaţia geografică şi locul de origine al acestora în ceea ce priveşte calitatea, reputaţia ori alte caracteristici ale produselor. O indicaţie geografică nu poate fi protejată pentru simplul fapt că produsul la care se referă indicaţia geografică este originar dintr-o anumită regiune.

(2) În cazul indicaţiilor geografice omonime pentru vinuri, fiecare indicaţie va fi însoţită de menţiunea denumirii asociaţiei de producători a vinurilor respective. Protecţia va fi acordată fiecărei indicaţii geografice, cu condiţia ca indicaţia geografică în cauză să fie folosită în mod tradiţional şi constant pentru a descrie şi prezenta un vin produs în zona geografică la care se referă.

(3) În sensul art. 76 lit. b) din lege, este generic şi nu poate fi protejat ca indicaţie geografică numele unui produs care, deşi se referă la locul sau regiunea în care acesta a fost iniţial fabricat, produs ori comercializat, a devenit nume comun pentru un anumit tip de produse.

(4) O indicaţie geografică înregistrată nu va putea fi considerată că a devenit generică şi nici nu se va putea considera că a intrat în domeniul public.

ART. 43
Cererea de înregistrare a unei indicaţii geografice

(1) Cererea de înregistrare a unei indicaţii geografice va conţine:

a) solicitarea expresă cu privire la înregistrarea unei indicaţii geografice şi la acordarea dreptului de utilizare a acesteia;

b) denumirea şi sediul asociaţiei de producători care solicită înregistrarea indicaţiilor geografice;

c) lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicaţia geografică;

d) indicaţia geografică ce face obiectul cererii;

e) tipul de produse la care se referă indicaţia geografică, precum şi indicarea locului de fabricaţie şi a limitelor ariei geografice de producţie;

f) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului autorizat, dacă asociaţia de producători şi-a desemnat un mandatar.

(2) Cererea de înregistrare a indicaţiei geografice va fi însoţită de:

a) un caiet de sarcini conţinând elementele prevăzute de alin. (4);

b) un certificat de conformitate a produselor cu elementele prevăzute în caietul de sarcini, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;

c) dovada achitării taxei de înregistrare a indicaţiei geografice;

d) procura de reprezentare a solicitantului cererii, dacă este cazul.

(3) Dacă solicitantul înregistrării unei indicaţii geografice este o asociaţie de producători străină, cererea va fi însoţită de următoarele documente:

a) documentul justificativ, în copie certificată pentru conformitate, al titlului de protecţie obţinut în ţara de origine;

b) dovada achitării taxei de înregistrare a indicaţiei geografice;

c) procura de reprezentare a solicitantului cererii.

(4) Caietul de sarcini anexat la cererea de înregistrare a indicaţiei geografice va conţine cel puţin următoarele elemente:

a) denumirea produsului la care se referă indicaţia geografică;

b) descrierea produsului şi a principalelor caracteristici ale acestuia;

c) delimitarea ariei geografice de producţie;

d) elementele care dovedesc că produsul este originar din aria geografică de producţie;

e) descrierea metodei de obţinere a produsului;

f) elementele care justifică legătura produsului cu zona sau cu originea geografică a acestuia;

g) referinţe privind procedurile de control a calităţii produselor, precum şi organul competent să efectueze acest control.

ART. 44

Procedura de înregistrare a unei indicaţii geografice

(1) În termen de 3 luni de la depunerea la OSIM, cererea de înregistrare a unei indicaţii geografice este supusă examinării condiţiilor prevăzute la art. 73, 75 şi 76 din lege şi la art. 43 din prezentul regulament.

(2) Dacă cererea îndeplineşte condiţiile legale, OSIM decide înregistrarea indicaţiei geografice şi acordarea dreptului de utilizare a acesteia asociaţiei de producători solicitante. În termen de două luni de la luarea acestei decizii, OSIM publică în BOPI indicaţia geografică şi lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicaţia geografică.

(3) O opoziţie la înregistrarea unei indicaţii geografice poate fi formulată în termen de două luni de la publicarea cererii, pentru nerespectarea dispoziţiilor art. 76 din lege sau dacă o persoană are un interes legitim fondat pe un drept de proprietate industrială anterior protejat, cu care indicaţia geografică ar intra în conflict.

(4) OSIM notifică o copie a opoziţiei solicitantului înregistrării indicaţiei geografice pentru ca acesta să îşi poată prezenta observaţiile asupra motivelor opoziţiei.

(5) Dacă motivele opoziţiei sunt întemeiate OSIM va respinge cererea de înregistrare a indicaţiei geografice şi va publica decizia de respingere în BOPI.

(6) În caz contrar situaţiei prevăzute la alin. (5), OSIM înregistrează indicaţia geografică în Registrul indicaţiilor geografice, o publică în BOPI şi eliberează asociaţiei de producători solicitante certificatul de înregistrare a indicaţiei geografice şi de acordare a dreptului de utilizare a acesteia; OSIM va publica în BOPI şi va menţiona în Registrul indicaţiilor geografice şi organul competent să efectueze controlul produselor, stabilit prin caietul de sarcini al indicaţiilor geografice.

ART. 45

Modificarea caietului de sarcini

(1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicaţia geografică înregistrată pot solicita modificarea caietului de sarcini, când evoluţia cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice sau revizuirea delimitării geografice o impune.

(2) Cererea de modificare a caietului de sarcini va fi supusă procedurii prevăzute la art. 44, în afara cazului în care modificările cerute sunt neesenţiale.

(3) OSIM va înscrie în Registrul indicaţiilor geografice modificările aduse caietului de sarcini şi le va publica în BOPI.

ART. 46

Cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a indicaţiilor geografice

(1) Persoanele autorizate de OSIM să utilizeze indicaţia geografică pot înainte de expirarea fiecărei perioade de 10 ani să solicite la OSIM reînnoirea dreptului de utilizare.

(2) Cererea de reînnoire va fi însoţită de o confirmare din partea autorităţii publice centrale de specialitate cu privire la menţinerea caracteristicilor produselor, precum şi de dovada achitării taxei legale.

(3) În lipsa documentelor prevăzute la alin. (2), OSIM decide respingerea cererii de reînnoire.

ART. 47

Apărarea drepturilor asupra indicaţiilor geografice

(1) Deciziile OSIM privind indicaţiile geografice se iau de către examinatorul dosarului în cauză.

(2) Dacă o cerere în anularea înregistrării unei indicaţii geografice a fost prezentată în justiţie, hotărârea judecătorească definitivă se comunică la OSIM de persoana interesată; în situaţia în care înregistrarea indicaţiei geografice a fost anulată, OSIM va publica hotărârea şi va radia indicaţia geografică din Registrul indicaţiilor geografice.

(3) Dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă persoanele autorizate de OSIM să utilizeze o indicaţie geografică au fost decăzute din acest drept, OSIM va publica hotărârea în BOPI şi va înscrie decăderea în Registrul indicaţiilor geografice.

(4) Orice persoană care dovedeşte un interes legitim poate solicita în justiţie, în temeiul art. 82 alin. (1) din lege, interzicerea folosirii unei indicaţii geografice de către o persoană neautorizată, chiar dacă pe produs este indicată originea reală a acestuia sau menţiuni precum: gen, tip, imitaţie şi altele asemenea.

(5) Indicaţiile geografice pentru vinuri sau produse spirtoase beneficiază de o protecţie suplimentară, persoanele autorizate să folosească aceste indicaţii având dreptul de a interzice actele prevăzute la art. 82 alin. (2) din lege, fără a fi necesar să se dovedească inducerea în eroare a consumatorului sau producerea unor acte de concurenţă neloială.

CAPITOLUL XI

Comisia de contestaţii

ART. 48

Comisia de contestaţii

În cadrul OSIM funcţionează Comisia de contestaţii privind mărcile şi indicaţiile geografice, denumită în continuare Comisia.

ART. 49

Componenţa şi competenţa Comisiei

(1) Comisia este formată din:

a) preşedinte, directorul general al OSIM sau prin delegare de competenţă directorul Direcţiei apeluri/strategie; în lipsa acestora sau în situaţii de incompatibilitate preşedinţia va fi asigurată de directorul general adjunct sau directorul Direcţiei juridice;

b) 2 membri, dintre care cel puţin unul este consilier juridic; unul dintre membri este raportorul cazului.

(2) Secretariatul Comisiei este asigurat de un referent din cadrul Direcţiei apeluri/strategie.

(3) Directorul general al OSIM va aproba componenţa nominală a Comisiei şi termenele pentru soluţionarea contestaţiilor.

(4) Comisia de contestaţii va fi competentă să soluţioneze contestaţiile formulate împotriva deciziilor OSIM, prevăzute la art. 86 alin. (1) şi (2) din lege.

ART. 50

Procedura de soluţionare a contestaţiilor

(1) Contestaţiile se fac în scris şi se depun la Registratura generală a OSIM, prin poştă sau pe cale electronică, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau, după caz, de la publicarea în BOPI a deciziilor OSIM.

(2) Contestaţia se redactează în limba română şi va conţine următoarele elemente:

a) numele, prenumele şi domiciliul, reşedinţa persoanei fizice sau, după caz, denumirea şi sediul persoanei juridice care a formulat contestaţia;

b) obiectul contestaţiei;

c) motivele pe care se întemeiază contestaţia;

d) semnătura persoanei care a formulat contestaţia.

(3) Contestaţia va fi însoţită de dovezi, sub formă de înscrisuri, în susţinerea acesteia, de dovada achitării taxei prevăzute de lege pentru examinarea unei contestaţii şi, dacă este cazul, de procură.

(4) Contestaţia şi dovezile se vor depune în atâtea copii câte părţi sunt. Copiile vor fi certificate conform cu originalul de partea care le depune. Dacă înscrisurile sunt redactate într-o limbă străină, se vor depune traduceri ale acestora în limba română, certificate de partea care le depune.

(5) Procedura se desfăşoară cu citarea părţilor.

(6) Intimatul va putea depune răspuns la contestaţie cu cel puţin 5 zile înainte de termenul fixat pentru soluţionarea contestaţiei.

(7) Contestaţia poate fi depusă şi susţinută în faţa Comisiei direct sau printr-un reprezentant.

(8) În faţa Comisiei părţile se pot prezenta personal sau pot fi reprezentate de un consilier în proprietate industrială autorizat ori de un avocat. Persoanele juridice se pot prezenta în faţa Comisiei prin reprezentant legal sau prin consilier juridic, cu delegaţie.

ART. 51

Pregătirea şedinţei de contestaţii

(1) Pregătirea şedinţei de contestaţii va fi asigurată de secretarul Comisiei, care va ţine evidenţa contestaţiilor, înregistrate în ordine cronologică, într-un registru cu această destinaţie.

(2) Preşedintele Comisiei fixează termenele şedinţelor de contestaţii şi dispune cu privire la invitarea părţilor.

(3) Dacă partea convocată nu se prezintă la termenul fixat, procedura în faţa Comisiei se poate desfăşura în lipsa părţii.

(4) Prezenţa părţilor la termenul de soluţionare a contestaţiilor acoperă neregularităţile referitoare la procedura de invitare a părţilor.

(5) Punctul de vedere cu privire la contestaţia formulată, redactat de un examinator din cadrul Serviciului mărci, va fi ataşat la dosarul cauzei cu cel puţin 5 zile înainte de termenul fixat pentru soluţionarea contestaţiei.

(6) Punctul de vedere va conţine răspunsul la motivele invocate de contestator în susţinerea contestaţiei sale.

(7) Dosarele cererilor de înregistrare a mărcilor sau a indicaţiilor geografice vor fi puse la dispoziţia Comisiei de către Serviciul mărci, la solicitarea acesteia.

ART. 52

Şedinţele şi dezbaterile

(1) Şedinţa este publică. Comisia poate dispune şedinţă secretă dacă dezbaterea publică ar aduce o vătămare uneia dintre părţi sau ordinii publice.

(2) Preşedintele Comisiei deschide, suspendă şi ridică şedinţa.

(3) Secretarul Comisiei verifică dacă procedura este completă şi dacă a fost achitată taxa pentru examinarea contestaţiei şi îl informează pe preşedinte.

(4) La termenul fixat, dacă părţile sunt prezente sau dacă se constată că procedura a fost legal îndeplinită, preşedintele Comisiei deschide dezbaterile, dând cuvântul părţii care a introdus contestaţia.

(5) Preşedintele este în drept să pună întrebări părţilor care să ducă la lămurirea celor arătate prin contestaţie sau răspunsul la contestaţie şi va putea pune în dezbatere orice împrejurare pentru soluţionarea cauzei, chiar dacă acestea nu sunt cuprinse în contestaţie.

(6) Membrii Comisiei pot pune întrebări părţilor numai prin mijlocirea preşedintelui, care poate încuviinţa ca aceştia să pună întrebări direct.

(7) Susţinerile prezentate de părţi în şedinţă vor fi consemnate de secretarul Comisiei în condica de şedinţe.

(8) La cererea temeinic justificată a părţilor sau când din dezbateri rezultă necesitatea producerii de noi dovezi, Comisia poate acorda un nou termen pentru completarea motivelor şi probelor în susţinerea contestaţiei sau, după caz, pentru completarea motivelor şi probelor în apărare, părţile prezente luând cunoştinţă de noul termen.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (8), Comisia va dispune amânarea soluţionării contestaţiei, printr-o încheiere de şedinţă semnată de preşedinte şi secretar.

ART. 53

Hotărârile Comisiei

(1) După încheierea dezbaterilor, Comisia deliberează în lipsa părţilor şi pronunţă hotărârea în aceeaşi zi în şedinţă sau în cazuri deosebite, în funcţie de complexitatea cauzei, poate amâna pronunţarea, dar nu mai mult de 3 săptămâni. Preşedintele ascultă părerile membrilor Comisiei şi se pronunţă cel din urmă.

(2) În situaţia în care Comisia constată că sunt necesare noi lămuriri sau acte în dosarul cauzei, poate repune cauza pe rol, fixând o nouă şedinţă cu invitarea părţilor.

(3) Dezbaterile din şedinţă şi hotărârea Comisiei sunt consemnate de secretarul Comisiei în condica de şedinţe.

(4) Hotărârea Comisiei va fi luată numai pe baza faptelor şi dovezilor prezentate de părţi în dosarul cauzei şi în şedinţa de contestaţie.

(5) După luarea hotărârii, dispozitivul acesteia se înscrie în condica de şedinţe, iar raportorul va redacta proiectul de hotărâre.

(6) Hotărârea Comisiei trebuie să cuprindă:

a) numele şi prenumele/denumirea şi domiciliul/sediul persoanei care a formulat contestaţia;

b) numele sau denumirea mandatarului autorizat ori, după caz, al avocatului;

c) numărul dosarului de contestaţie;

d) componenţa Comisiei care a luat hotărârea;

e) obiectul contestaţiei, susţinerile părţilor şi indicarea dovezilor prezentate de acestea în susţinerea contestaţiei;

f) motivele de fapt şi temeiurile de drept care stau la baza hotărârii;

g) dispozitivul;

h) calea de atac, termenul în care aceasta se poate exercita şi instanţa la care se introduce acţiunea;

i) menţiunea că pronunţarea s-a făcut în şedinţă publică, precum şi semnăturile preşedintelui şi ale membrilor Comisiei. În cazul în care unul dintre membrii Comisiei este împiedicat să semneze hotărârea, aceasta va fi semnată de preşedintele Comisiei, cu arătarea motivelor care au împiedicat semnarea.

(7) Hotărârile Comisiei se iau cu majoritate de voturi.

(8) Hotărârile se întocmesc într-un singur exemplar original, care se depune la dosarul de hotărâri al Comisiei şi se păstrează de secretariatul Comisiei.

(9) Hotărârile se comunică părţilor de secretarul Comisiei, în copie certificată pentru conformitate cu originalul.

(10) În soluţionarea contestaţiei, Comisia va putea lua una dintre următoarele hotărâri:

a) admiterea contestaţiei, dispunând desfiinţarea sau modificarea deciziei OSIM;

b) respingerea contestaţiei şi menţinerea deciziei OSIM.

(11) În cazul în care o contestaţie a fost formulată înainte ca o decizie să fi fost luată de OSIM, Comisia va lua act prin încheierea de şedinţă despre contestaţia prematur formulată şi va transmite dosarul Serviciului mărci în vederea continuării procedurilor prevăzute de lege şi prezentul regulament.

(12) În situaţia în care Comisia constată că taxa de contestaţie nu a fost achitată sau contestaţia nu a fost motivată, va respinge contestaţia pentru lipsa taxei de contestaţie respectiv ca nemotivată.

(13) Toate cheltuielile ocazionate de soluţionarea contestaţiei vor fi suportate de partea care a angajat cheltuielile respective.

(14) Prevederile art. 51 - 53 referitoare la procedura de soluţionare a contestaţiilor se completează, în mod corespunzător, cu dispoziţiile Codului de procedură civilă.

ART. 54

Evidenţa contestaţiilor

(1) Procedura de soluţionare a contestaţiilor depuse la Comisie se evidenţiază în următoarele documente: Registrul de contestaţii în formă electronică, Condica de şedinţe şi Registrul de hotărâri ale Comisiei.

(2) Registrul de contestaţii în care se înregistrează contestaţiile conţine următoarele elemente:

a) data la care s-a depus contestaţia şi numărul sub care a fost înregistrată;

b) numele, prenumele sau denumirea contestatorului, mandatarului autorizat ori ale avocatului, după caz;

c) obiectul contestaţiei;

d) termenul fixat pentru soluţionarea contestaţiei;

e) hotărârea pronunţată de Comisie cu privire la contestaţia formulată;

f) numărul documentului de evidenţă fiscală (chitanţă, ordin de plată etc.) cu care s-a achitat taxa pentru examinarea contestaţiei;

g) numărul hotărârii Comisiei, numărul şi data la care a fost comunicată hotărârea.

(3) În condica de şedinţe se consemnează discuţiile din şedinţă.

(4) Registrul de hotărâri ale Comisiei cuprinde:

a) numărul hotărârii;

b) numărul dosarului de contestaţie;

c) numele şi prenumele sau denumirea contestatorului, ale/a mandatarului autorizat ori ale/a avocatului, după caz;

d) hotărârea Comisiei;

e) data la care s-a pronunţat hotărârea.

(5) Evidenţa contestaţiilor se ţine anual, începându-se în fiecare an de la numărul de ordine 1.

CAPITOLUL XII
Formulare şi registre

ART. 55
Formularele OSIM

(1) În procedurile în faţa OSIM vor fi utilizate formulare pentru:

a) cereri de înregistrare a unei mărci;

b) opoziţia la înregistrarea unei mărci;

b^1) observaţii la înregistrarea unei mărci;

c) modificarea unei cereri sau a înregistrării unei mărci;

d) modificarea numelui sau adresei titularului ori mandatarului;

e) cererea pentru înscrierea cesiunii unei mărci;

f) cererea pentru înscrierea unei licenţe;

f^1) cererea pentru înscrierea schimbării titularului ca urmare a unei transmiteri de drepturi rezultate dintr-o fuziune, succesiune, hotărâre judecătorească sau orice altă modalitate prevăzută de lege pentru transferul dreptului de proprietate;

f^2) cererea pentru înscrierea constituirii unui drept real sau instituirii unei măsuri de executare silită;

g) cererea de radiere sau modificare a înscrierii licenţelor ori a altor drepturi;

h) declaraţia de renunţare la o marcă sau de retragere a unei cereri de marcă;
i) cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci;
j) cererea de înregistrare a unei indicaţii geografice;
k) cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a unei indicaţii geografice;
l) opoziţia la înregistrarea unei indicaţii geografice;
m) procura de reprezentare.
(2) OSIM furnizează gratuit formularele prevăzute la alin. (1).

ART. 56

Registrul mărcilor

(1) Registrul mărcilor va conţine următoarele elemente:
a) numele sau denumirea şi domiciliul sau sediul solicitantului, cât şi statul pe teritoriul căruia acesta îşi are domiciliul sau o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;
b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a mărcii;
c) data şi numărul atribuit cererii de înregistrare a mărcii;
d) data publicării cererii de înregistrare a mărcii;
e) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;
f) reprezentarea mărcii;
g) lista de produse şi servicii pentru care a fost înregistrată marca;
h) indicaţii referitoare la invocarea unei priorităţi;
i) declaraţia solicitantului cu privire la renunţarea de a invoca un drept exclusiv asupra unui element al mărcii;
j) menţiuni exprese dacă marca este colectivă sau de certificare, precum şi regulamentul de utilizare a mărcii;
k) data încheierii procedurii de înregistrare a mărcii şi numărul atribuit mărcii înregistrate.
(1^1) Elementele prevăzute la alin. (1) lit. a), c) şi f) - k) se regăsesc în mod obligatoriu şi în certificatul de înregistrare al mărcii.
(2) Sunt, de asemenea, înscrise în Registrul mărcilor:
a) modificarea cu privire la numele sau denumirea şi adresa ori sediul titularului sau cu privire la denumirea statului în care acesta îşi are domiciliul/sediul ori o întreprindere în înţelesul art. 3 din Convenţia de la Paris;
b) modificarea privind numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;
c) în cazul desemnării unui nou mandatar, numele sau denumirea şi adresa sau sediul acestuia;
d) orice modificare sau rectificare cu privire la o marcă ori la lista cuprinzând produse şi servicii;
e) modificări privind regulamentul de utilizare al mărcii colective sau de certificare;
f) înscrierea oricărei transmiteri de drepturi cu privire la o marcă sau înscrierea constituirii unui drept real, a instituirii unei măsuri de executare silită ori a menţiunii că titularul mărcii se află în insolvenţă;
g) reînnoirea înregistrării mărcii;
h) menţiuni referitoare la stingerea drepturilor asupra mărcii;
i) declaraţia de renunţare de către titular la marcă;

j) menţiuni privind decizia de anulare a înregistrării unei mărci sau decizia de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă, precum şi menţiunea de radiere a mărcii;

k) radierea mandatarului.

(3) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea şi a altor menţiuni în Registrul mărcilor.

ART. 57

Registrul indicaţiilor geografice

(1) Registrul indicaţiilor geografice va conţine următoarele elemente:

a) denumirea şi sediul asociaţiei de producători, solicitantă a înregistrării indicaţiei geografice;

b) data depunerii la OSIM a cererii de înregistrare a indicaţiei geografice;

c) numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;

d) indicaţia geografică solicitată a fi înregistrată;

e) lista persoanelor autorizate de OSIM să utilizeze indicaţia geografică;

f) tipul de produse la care se referă indicaţia geografică;

g) menţiuni privind caietul de sarcini;

h) numărul şi data certificatului de conformitate, eliberat de autoritatea publică centrală de specialitate;

i) indicaţii privind titlul de protecţie acordat în ţara de origine;

j) data şi numărul de înregistrare a indicaţiei geografice;

k) lista indicaţiilor geografice protejate în baza convenţiilor internaţionale.

(2) În Registrul indicaţiilor geografice sunt, de asemenea, înscrise:

a) modificări privind denumirea sau sediul asociaţiei de producători;

b) modificări cu privire la lista cuprinzând persoanele autorizate de OSIM să folosească indicaţia geografică;

c) modificări aduse caietului de sarcini;

d) reînnoirea dreptului de utilizare a indicaţiei geografice;

e) menţiuni privind decizia de anulare a înregistrării indicaţiei geografice şi radierea indicaţiei geografice;

f) menţiuni privind decizia de decădere din drepturi a persoanelor autorizate să utilizeze indicaţia geografică;

g) modificări privind numele sau denumirea şi adresa ori sediul mandatarului;

h) menţiuni privind desemnarea unui nou mandatar, dacă este cazul.

(3) Directorul general al OSIM poate decide înscrierea şi a altor menţiuni în Registrul indicaţiilor geografice.

ART. 57^1

Modalităţi de comunicare

(1) În cazul în care solicitantul sau titularul are un mandatar desemnat potrivit art. 6, notificările şi alte comunicări emise de OSIM şi adresate mandatarului respectiv au acelaşi efect ca în cazul în care ar fi adresate persoanei reprezentate.

(2) În cazul în care există mai mulţi solicitanţi ai unei cereri de înregistrare sau mai mulţi titulari ai unei mărci înregistrate, notificările şi alte comunicări emise de OSIM adresate şi transmise solicitantului/titularului desemnat pentru corespondenţă cu OSIM conform art. 7 alin. (1) se consideră transmise şi celorlalţi solicitanţi/titulari.

(3) În cazul în care o parte a indicat mai multe persoane în procura de reprezentare, comunicarea se efectuează în conformitate cu art. 6 alin. (10). În cazul în care mai multe părţi la o procedură au desemnat un mandatar comun este suficientă comunicarea adresată mandatarului comun, într-un singur exemplar.

(4) Orice comunicare adresată OSIM de către mandatarul desemnat conform art. 6 sau de către reprezentantul stabilit conform art. 7 are acelaşi efect ca şi când ar proveni de la persoana reprezentată.

(5) În cazul în care solicitantul, titularul, persoana interesată sau mandatarul, după caz, indică detalii de contact pentru comunicarea prin mijloace electronice, această modalitate de comunicare va fi utilizată cu prioritate de OSIM pentru transmiterea notificărilor sau a altor comunicări. În acest caz, în lipsa unei confirmări exprese din partea destinatarului, data primirii corespondenţei de către acesta se consideră a fi prima zi lucrătoare următoare datei transmiterii prin mijloace electronice a corespondenţei de către OSIM.

ART. 57^2

Date cu caracter personal

(1) În exercitarea atribuţiilor prevăzute de lege şi de prezentul regulament, OSIM solicită şi prelucrează date cu caracter personal.

(2) În sensul prezentului regulament, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 119 din 4 mai 2016.

ART. 58

Dispoziţii finale şi tranzitorii

În aplicarea legii şi a prezentului regulament, directorul general al OSIM poate emite norme, ordine şi instrucţiuni.